

А если...

Сколько можно стоять в стороне?

Уважаемая редакция!
Прочитав "Зарок кривотолку" патентованных аналитиков, абстрактных умовидцев, вышедших из Минска, Гродно — одни и те же люди. А в это время сотни тысяч граждан, переживающих за страну, чувствуют свое бессилие, поскольку не востребованы политическими лидерами. Закрываются нехорошие конструктивные части. Скажите, пожалуйста, умные люди: а что мне, простому человеку, делать, чтобы не наступило то, чего не хочет сознательная часть нашего народа, — поглощение Россией? Бежать по соседям и звать: мол, выйдем сейчас на улицу и будем кричать "Нет — объединению"? Но меня никто не услышит и не послушает, я ведь не депутат, не общественный деятель. А вот от них я жду

конкретных советов.
Они вот вроде опять сделали громкое заявление в очередном обращении, вышли на демонстрацию в Минск, Гродно — одни и те же люди. А в это время сотни тысяч граждан, переживающих за страну, чувствуют свое бессилие, поскольку не востребованы политическими лидерами. Закрываются нехорошие конструктивные части. Скажите, пожалуйста, умные люди: а что мне, простому человеку, делать, чтобы не наступило то, чего не хочет сознательная часть нашего народа, — поглощение Россией? Бежать по соседям и звать: мол, выйдем сейчас на улицу и будем кричать "Нет — объединению"? Но меня никто не услышит и не послушает, я ведь не депутат, не общественный деятель. А вот от них я жду

Слышали?

Как власти добивались присутствия на официальных митингах учеников десятых классов

Уважаемая редакция "Народной воли"! Напечатайте, пожалуйста, мое письмо, так как это единственный для меня шанс рассказать людям то, что я знаю, и публично обратиться к некоторым учителям, поступающим так же, как учителя и директор нашей школы.
Тем же педагогам, кто учит меня и других питомцев честности и правдивости, — огромное спасибо за их мужество, их порядочность и благородство.
А произошло вот что.
Двадцать девятого апреля наша классная руководительница объявила, что от нашего класса требуется как минимум 6–8 человек для участия в первом акте митинга. Если такого количества не наберется и ей придется плохо, угрожала она, то, следовательно, и она найдет способ "испортить нам жизнь...".
Всякий знает, что для учителя это проще пареной репы. Но тем не менее никто из нашего класса не выразил желания идти на митинг.

На следующий день классная продолжила запугивать нас. И только двое из 24 учеников сказали, что согласны. Тогда классная сказала, что всем "отказникам" надо писать объяснительные. На мой вопрос, является ли явка на митинг добровольной, учительница ответила, что явка — обязанность, а не добровольность. Так поступают рабы, а не свободные граждане!
Потом по БТ транслировали перомойское шествие. Корреспондент спросил у девочки: "Скажи, никто не заставлял тебя

два часа стоять на площади, чем выживалась в конфликт с администрацией школы. Остальные, в том числе и я, стали писать объяснительные..."
Вот так с нарушениями прав человека, путем угрозы и давления, администрация школы выполняла полученный от начальства "казак". Ведь, как сказала нам классная, ни ей, ни директору это не надо, они лишь выполняют то, что им говорят вышестоящие.
Но разве это оправдание тому, что они совершили, фактически принудив часть учеников идти на митинг, а остальных заставив объясняться в письменном виде? Ведь участие в митинге, как и другое общественное мероприятие (если вы, уважаемые учителя, об этом до сих пор не знаете, то я вам говорю), — сугубо личное дело каждого. И никто не вправе требовать каких-то объяснений по этому поводу. Тем более заставлять идти туда, куда человек не хочет. То, что вы сделали, — это нарушение Конституции (не важно, 1994 или 1996 года), и нечего оправдываться какими-то приказами и притягивать за чужую спину! Неужели наши учителя довели до такого состояния, что за подачку, за премию готовы делать все, что бы им ни приказали: нарушать Конституцию, закон, нормы морали, а концы концов? Так поступают рабы, а не свободные граждане!

Потом по БТ транслировали перомойское шествие. Корреспондент спросил у девочки: "Скажи, никто не заставлял тебя

Адкрыты ліст

Не, Зянон Станіслававіч, я больш маўчаць не магу...

Добры дзень редакцыя газеты "Народная воля". Іосіф Сярэдзі і журналісты! Усім Вам маю прывітанне і нізкі паклон.
Я пішу ў гэты ўпершыню. Збіралася і раней напісаць, але не магла адважыцца. Пацуючы 14 мая па радзі "Свабода" спісара Зянона Пазыняка, я больш не магу маўчаць. Можна, мне лягчы будзе, калі я падзялюся думкамі з табой, мая любімая газета.

Але ўсё па парадку.
Я хачуца б праз "Народную волю" звярнуцца з пытаннем да Зянона Станіслававіча: як жа Вы маглі такое гаварыць, што здымаеце сваю кандыдатуру ў прэзідэнты і што выдзяляе незаконны? Чаму ж Вы раней гэтага не зрабілі, а за два дні да канца выбараў? Як жа Вы не сораміта адважыцца абвясціць аб адважы, даваць загад, каб спынілі выбарную кампанію людзі Беларускага народнага фронту?
Няўжо Вы лічыце, што Вы самы аўтарытэтный і самы разумны чалавек на Беларусі? Няўжо Вы думаеце, што ўсе дэпутаты, якія ў апашы, нічога не разумеюць у законах? Дык вось, на маю думку Вы, спадар Пазыняк, памылочесці. Ніколі не траба выхваліць сябе, няхай лепш людзі пахваліліся. Я раней верыла Вам, вашай справе, якую Вы праводзілі, але пасля таго як Вы, Зянон Станіслававіч, схаваіліся за мяжу, пакінулі ўсіх, хто Вам

верыў, то і ў мяне папала вера. Я плакала, калі прачытала ў "Народной волі" Ваш загав вывесіў з сойма БНФ Ташуяну Ваніну і Юлію Чыгір. А цяпер, калі слухаю Вааша інтэрв'ю па радыё, дык прымаю ледзі ад сэрца, а ўнут, якому тры з паловай гады, мяне супакойваў: "Бабуля, не плач".
Людзі добрыя, што ж гэта робіцца на нашай беднай Беларусі?

Зянон Станіслававіч, Вы заўсёды паўтараеце: наша Бацькаўшчына, наша Беларусь... Дык вось Вы, спадар Пазыняк, сваёй Бацькаўшчыне здрадзілі. Вы павялілі міліцэйскіх дубінак, вы павялілі трайшкі за крэты. Вы пакінула там пачуваеце, а тут людзі пакутуюць, каб не шкодзіць, рабуюць сваім жыццём. Колкі ўжо асцудзена людзей за крэты, а колкі ішчы сядзіць і ўсё — нявінныя. І Вы, спадар Пазыняк, лічыце сябе лідэрам БНФ? Усе лідэры тут, на Беларусі. Малаленкія хлопцы не баіліся турмы, а Вы, чалавек у гадах, і так баіцеся турмы. Мой сын таксама не боіцца, ішоў, нормы скажыце, на смерць, калі трымаў сухую галаву, і асцудзеў 10 месяцаў за крэты за напісаных твораў, які не спадаваў гэтай рэжымі.
Я таксама нічога і нікога не боюся. Я сяджу ў Мінск на митингі, на пікеты. Дык мне траба 2 гадзіны ісці на станцыю

гражданам Беларусі через негосударственные газеты, листовки, беседы, чтобы в знак протеста против игнорирования властями Конституции, против готовящегося объединения с Россией (но — не вопреки дружбе с ней), против террора и вопиющего нарушения законов, демократии в определенном смысле и час — вечером — люди выключили свет в квартирах на 1–2 минуты. Таким образом было продемонстрировано волею многих словес народа, с которой верхом придется считаться. Это будет своеобразный референдум — не в юридическом, конечно, а в психологическом плане.
Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

Генадзь Давыдзька, пасля некалькіх спектакляў выйшаў на сцэну і ўрачыста прамовіў: "Кветкі ад Аляксандра Лукашэвіча! Шы пры гэтым нейкую няёмкасць..."

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

За кубачком кавы з Марынай КОКТЫШ

Генадзь ДАВЫДЗЬКА: "Я павінен быць "жонкай"..."

Генадзь Давыдзька лічыць, што з таго моманту, як ён заняў крэсла дырэктара Нацыянальнага акадэмічнага тэатра імя Янкі Купалы, справы тут пайшлі на лад. Што лепш за яго ў рэспубліцы ніхто не правядзе ні прэзентацыю, ні ўрадавы канцэрт. Гэта, між іншым, усе добра ведаюць, у тым ліку і прэзідэнт. Што тэатр не павінен займацца палітыкай, але ён мусіць думаць так, як хоча дзяржава.

З Давыдзькам можна пагаджацца ці не пагаджацца, але асабіста мне некалькіх разавых Генадзь Браніслававіч паказаўся даволі цікавым. Тым больш падрабязна: гэта завоўвае не проста чыноўнік, а чыноўнік, шэраўнік, а чыноўнік, які сыграў князя Вітаўта, а дырэктар першай драматычнай сям'і Беларусі.

Нам не вядома, калі я кагосьці кажу, я не буду крычаць пра гэта на плошчы. А яны не ведаюць, што робіць...

— Вы марылі запусціць на расійскай тэлебачанні гумарыстычную перадачу з удзелам купалаўцаў. Да таго ж плавалі на базе кожнага тэатральнага спектакля, які здымаўся з рэпертуара, рабіў тэлеперадачу. Ці спраўдзіліся мары?

— Дзяржава адзіна вядомы беларускі акцёр у расійскіх сродках, што тэатр — гэта адзін суцэльны галюцін. Як можна кіраваць галюцінкам?

— Так называюць творчых, у когэ не адбыўся творчых лёс, каму не пашчасціла. Асабіста ў мяне лёс склаўся. Таму, напэўна, і тэатр мне ўяўляецца вільняй залатой клеткай з цудоўнымі птушкамі. І не жадаю папугаў. Усе, хто працуе ў тэатры, — незвычайныя людзі. І кіраваць імі ў звычайным сэнсе гэтага слова не атрымоўваецца. З імі можна сярэвацца, ладзіць ці не ладзіць.

— У перспектыве Давыдзька бачыць сябе міністрам культуры?

— Не. Пакуль я выношу творчыя планы. Мне вельмі хочацца паставіць "Маньку" Аляхновіча ў жанры "блэз". Хочацца сёбе не напісаць, рэалізаваць тэлевізійны прэзент, зрабіць папулярнымі лепшых купалаўцаў акцёраў. Я свядома адчуваю: ніхто, акрамя мяне, гэтага не зробіць. Нашыя знакаміды, тэлевізійныя акцёры старога, іх не здымаюць, і ім не прапаноўваюць роляў. А ў нас быўшыя бы ўсё нармальна. І кінастудыя наша квітнее, і грошы ёсць. Прыязджаюць розныя тэатральныя трупы, здымаюць свае расійскія кар'еры, і ў маскоўскі раз-пораз можна зважыцца твар назапама беларускага акцёра, можа, куды больш талентавата за сваіх маскоўскіх калег...

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

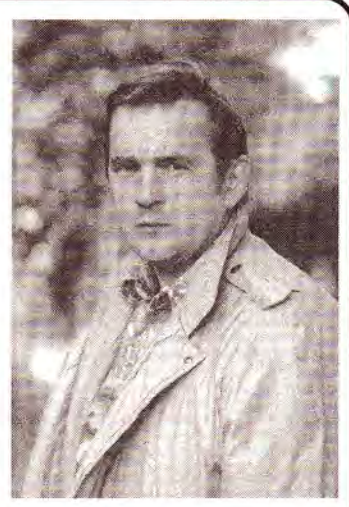
— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

Генадзь Давыдзька, пасля некалькіх спектакляў выйшаў на сцэну і ўрачыста прамовіў: "Кветкі ад Аляксандра Лукашэвіча! Шы пры гэтым нейкую няёмкасць..."

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

— Не надо бояться. Дальше уже некуда, хуже, пожалуй, не будет.
С уважением Ю. ЧИТАН.
Минск.

Анна СОУСЬ

Если бы можно было физически помнить боль, наверное, ни одна женщина не решилась бы второй раз родить ребенка.
Если бы люди не знали, на-

сколько страшна и разлагающая бывает боль, не было бы придуманы самые изощренные и садистские пытки, превращающие человека в послушное и жалкое животное.
Если бы судьба периодически не посылала нам испытание болью, легкомысленное человечество так и не познало бы в этом горьком сравнении настоящей вкус жизни, не приправленный болью.
В чем ты была и чем ты окрещена, мучительная-боль? В резком сжатии губ, в испарине на лбу, в безвольном скрежете зубов, в диком крике, в тумане отчаяния, в сжатых до судорог,

Чувства века

до кровавых ногтей кулаков, в бессмысленном взгляде, в безнадёжном молчании. В материнских слезах, в детской истерике, в приторном рентгеновском снимке, в страшной записи в медицинской карте, в жалоб-

кой боли, но его страшит боль унижения. Позже он сам начнет использовать это магическое первобытное орудие — угрозу болью.
Боль как лакмусовая бумажка быстро определяет приоритет-

Так за что же их вешать?

Здравствуй, "Народная воля".
То, что почти ежедневно в теле- и радиоперсpectiveх льются оскорбления в адрес БНФ, оппозиции и тех, кто не согласен с политикой, проводимой в Беларуси, удивляет уже не приходится. Но в одной из радиоперспектив в конце апреля из уст выступающего прозвучали слова, которые встретили не только меня, но и тех, кто их услышал. Они напомнили 1937 год.

А прозвучало вот что: БНФ, оппозиция и разные там демократы, встраивающиеся, восторженные, авантюристы и т.п. Их нужно держать в тюрьмах, вешать и вешать (это слова повторялись несколько раз с каким-то восторгом).
Вот мы и задумались над тем, за что же их нужно вешать.
За то, что они хотят Беларусь вернуть к демократии, чтобы белорусы жили в независимом, нейтральном, безраздельном государстве, чтобы знали историю своих предков, чтобы без страха разговаривали на родном языке, чтобы Беларусь жила в союзе с Россией на равноправной основе, но не в федеральном составе и не была бы Северо-Западным краем. За то, чтобы вытнута страна из экономической пропасти. Разве это не гражданский долг каждого чести-

Криминал

У Брэсцкай вобласці ўзрасла колькасць фактаў канфіскацыі незаконна набывай зброі

Пры спробе збыту зброі супрацоўнікамі брэсцкай міліцыі затрыманы 26-гадовы брэсцанец І. у якога пры выбоску былі канфіскаваны баявы пісталет "Чэзет" калібры 9 міліметраў з двума магазінамі па 15 патронаў у кожным. Выбоск, праведзены дома ў паўшаласі закона, таксама даў свае вынікі: быў знойдзены намяшкі пісталет калібры 6,5 міліметраў з магазінам і дзевяцію баявымі патронамі, якія таксама канфіскаваны. Супраць І. ўзбуджана крымінальная справа, пісталеты і патроны перададзены на прадавец "удзелу" ў значныя тэрміны.
У апошнія гады на Брэсцкім паўвостраве канфіскацыя незаконна набывай і захоўванай грамадзянскай зброі. Так, толькі летась супрацоўнікамі праваахоўных органаў было канфіскавана 255 аўдыярознай зброі, 34 і з — наразная, а таксама 4 тысячы патронаў да наразнай зброі. За незаконнае захоўванне, нарэшце і збыт агнестрэлнай зброі і патронаў летась да кримінальнай адказнасці былі прыцягнуты 30 чалавек, 143 жыхары вобласці былі прыцягнуты да адміністрацыйнай адказнасці за захоўванне і нарэшце без дазволу паліцэйскіх ружжоў.

Валыціна КАЗЛОВІЧ.

Спынена дзейнасць арганізаванай злачыннай групы

У выніку сумеснай аперацыі, праведзенай супрацоўнікамі Упраўлення камітэтаў дзяржаўнага па Магілёўскай і Гродзенскай абласцях, спынена дзейнасць арганізаванай злачыннай групы, якая ажыццяўляла кантрабанду вываз каларовых металаў з Баб'р'ска (Магілёўская

вобласць) у Літву. Пры перамяшчэнні праз мяжу між Беларусі і 13,3 тону каларовых металаў і 8 тону чорных металаў былі затрыманы з доказамі злачынства двое грамадзян Літвы і ўзбуджана крымінальная справа па артыкуле "кантрабанда".
Кашырава АУСЕНКА.

Вот мы и задумались над тем, за что же их нужно вешать.
За то, что они хотят Беларусь вернуть к демократии, чтобы белорусы жили в независимом, нейтральном, безраздельном государстве, чтобы знали историю своих предков, чтобы без страха разговаривали на родном языке, чтобы Беларусь жила в союзе с Россией на равноправной основе, но не в федеральном составе и не была бы Северо-Западным краем. За то, чтобы вытнута страна из экономической пропасти. Разве это не гражданский долг каждого чести-

Жириновский хулиганит

Глава Серпуховской (Московская область) Николай Адушев выразил "крайнее возмущение" поведением лидера думской фракции ЛДПР Владимира Жириновского, который, по словам главы городской администрации, допустил "вопиющее нарушение морально-этических норм", когда проезжал в Белгород был в Серпухове. В официальном письме, направленном Н.Адушевым председателю Госдумы Геннадия Селезневу и распространенном в Думе ее аппарате, подчеркивается, что "хулиганские действия г-на Жириновского подпадают под несколько статей Уголовного кодекса РФ".

Депутат задолжал государству 4 млн. рублей

В Госдуме распространены ответ зам. министра РФ по налогам и сборам Д.Черняка на запрос председателя Комитета по безопасности В.Илюхина о проверке законности приобретения депутатом В.Жириновским движимого и недвижимого имущества, сообщила пресс-служба Госдумы. В ответе зам. министра отмечается, что В.Жириновский "имеет в собственности большое количество движимого (автомобильные средства) и недвижимого (квартиры, земельные участки, нежилые помещения). Данное имущество, по сведениям, полученным из территориальных органов налоговой полиции, используется структурными подразделениями и региональными отделениями ЛДПР в

Н.Адушев сообщает, что в зале заседаний городского совета, где делегация ЛДПР встретилась с главой администрации, УВД, ФСБ и депутат Московской областной думы, В.Жириновский, недовольный тем, что администрация в полном составе не встретила его при въезде в город, "сразу повел себя в крайне агрессивной форме, используя нецензурную брань, не стесняясь присутствия женщин". "Кульминацией встречи", — говорится в письме, — стало метание бутылки с водой, стаканов и пепельниц в залу города".

58 субъектах Российской Федерации (официальные помещения, штабы, средства передвижения). По результатам проверки уплаты подоходного налога "гражданину Жириновскому В.В. предъявлено к взысканию в бюджет с учетом штрафных санкций 3 миллиона 954 тыс. рублей". Однако В.В.Жириновский оплатил подоходного налога и штрафных санкций не произвел, говорится в сообщении пресс-службы. Поэтому "материалы проверки оформляются для передачи в органы Федеральной службы налоговой полиции Российской Федерации в целях принятия процессуальных решений в порядке статьи 109 УПК РСФСР".

НАТО готовит наземную операцию в Косово

Как стало известно ИТАР-ТАСС, президент США Билл Клинтон склоняется к проведению наземной операции НАТО в Косово, что может привести к переходу альянса к новой стратегии, включающей прямое вторжение войск в Югославию.

Согласно информации, полученной ИТАР-ТАСС в британских дипломатических кругах, "смена настроений в Вашингтоне" происходит под влиянием политического давления Великобритании, добивающейся скорейшего военного решения косовского конфликта, и растущего скептицизма генштаба вооруженных сил США относительно способности добиться поставленных целей ударами с воздуха.

С прошлой среды Клинтон начал понимать, что применение только авиации войны не вы-

играть, отметил источник. Однако он подчеркнул, что окончательного решения о проведении наземной операции не принято и в Вашингтоне "еще есть серьезные сомнения по ряду пунктов этого варианта".

Тем не менее планирующим службам НАТО было дано указание предоставить оценку необходимых сил и средств для наземной операции. Согласно появившейся в Лондоне информации, руководству альянса запросило как минимум 50 тысяч военнослужащих. Наибольшую часть контингента должны составить подразделения Великобритании и Франции. К этому необходимо добавить 24 тысячи человек так называемой "Освободительной армии Косово", которые сейчас проходят активную подготовку в лагерях в Албании.

Между тем британские ис-

точники указывают, что нынешняя кампания НАТО — интенсивные бомбардировки Югославии — продлится без изменения еще три недели. Однако по истечении этого срока будет принято окончательное решение относительно использования наземных сил.

ВВС информирует о том, что войска НАТО будут "сопровождать" возвращение косовских беженцев в их дома в Косово "вне зависимости от того, будет об этом достигнуто соглашение с Милошевичем или нет". Об этом заявил министр обороны Великобритании Джордж Робертсон.

Данное высказывание Робертсона рассматривается в Лондоне в качестве отражения постепенного изменения настроений в политическом руководстве НАТО в пользу наземного вторжения в Югославию.

Забастовка в Румынии

В Румынии по призыву четырех крупнейших профсоюзных объединений прошла всеобщая 24-часовая забастовка. Бастующие протестовали против резкого падения жизненного уровня и проводимой правительством политики жесткой экономии. Правительство заявило, что некоторые требования профсоюзов могут быть удовлетворены после того, как Румыния получит обещанный Международным валютным фондом кредит в размере 475 миллионов долларов.

Цель реорганизации

Президент Южной Кореи Ким Дэ Чжун произвел крупные перестановки в правительстве, сменив 11 из 17-ти членов кабинета министров. По словам руководителя аппарата президента Южной Кореи, цель реорганизации — создать правительство, которое будет более активно проводить политику реформ.

Взрыв бомбы в Пакистане

По меньшей мере 12 человек погибли и 30 получили ранения в результате взрыва бомбы в Пакистане. По данным полиции, двое раненых — в критическом состоянии. Пока никто не взял на себя ответственности за теракт, совершенный в городе Даска, в приграничной провинции Пенджаб.

3. КУЛЬТУРА

Яким б суровым ні былі выправанні, які бы ні лаводзіліся шпірсе пакату? І прыносіць ахвяраў у загані, і нявія іхнулася жыць. Беларусы ірпліва аналізлі сваю Бацькашчыну, гадавалі і выхоўвалі дзяцей, каб не парвалася сувязь часоў, каб не загас алтар самога жыцця. Разам з тым мы стваралі і развівалі сваю ўласную адметную нацыянальную культуру, авалодалі пісьменствам, а праз яе — ведамі, пазнавалі свет і зацэлы ішчэ заныць у ім свае пачасныя месца.

Кальтаска беларускай нацыі і яе дасягненні ў галіне культуры была наша старажытная дзяржава — Палацкая княства. Палацкія князі ўсталявалі на сваёй зямлі хрысціянскую веру, яна несла народу асвету, адукацыю, далучала да дзяржаўнай культурнай культуры. У часы Палацкай княства беларусы займелі пісьменства. Царкоўнаславянская мова стала першай пісьмовай мовай у краіне. Князь Усяслаў Чарадзей у 30-я гады XI ст. пабудавану ў Палацку Сафііўскі сабор. Ён вызначыўся арыгінальнай архітэктурай і па культурнай значнасці стаў упораўнен з Кіеўскім і Наўгародскім храмамі. Сабор як сімвал беларускай дзяржаўнасці разам з краінай перажыў цяжкія выправанні, неаднаразова разбураўся і штораз аднаўляўся. Сёння велічыня белы храм над Дзвіною нібы плыве ў вечнасці.

Унучка Усяслава Чарадзёў у XII ст. прадаўжыла слаўныя традыцыі свайго роду. Маладая князёўна Падсладзі дзеяла служэння Богу і сваёй народнай прыняла манаскі стан і ўвайшла ў гісторыю як святая Еўфрасіння Палацкая. Яна разгарнула вялікую асветніцкую працу, перапісвала святыя кнігі, заснавала ў Палацку жаночы і мужчынскі манастыры, стварала школы, бібліятэкі. Сённяшня праславудная і каталіцкая вернікі шануюць св. Еўфрасінню як патронку Беларусі, заступніцу нашу перад Усвышнім.

Па заказе св. Еўфрасінні ў 1161 г. майстар Лазарам Богшам быў створаны ўнікальны твор славянскага мастацтва — **Жытыворны Крывж**, які стаў духоўным сімвалам Беларусі. Рукавін была вывезена з краіны падчас другой сусветнай вайны, месца яе знаходжання пакуль невядома. Вобраз Крывжа быў адноўлены ў нашы дні мастаком Міколам Кузьмічым па заказе Згуртавання беларусаў свету "Бацькашчына", з удзелам беларускай праваславнай царквы і дзяржавы. Адноўлены Крывж знаходзіцца цяпер у Спаска-Еўфрасіннеўскай царкве ў Палацку.

Буйным культурным цэнтрам старажытнай Беларусі быў XII ст. Турская княства. Уладзіў яго свай асветніцкай дзейнасцю епіскап Кірыла Тураўскі. Ён быў аўтарам мноства прапаведзав, малітваў, паучанняў, канонаў, якія значна ўзбагацілі духоўнае жыццё народа.

У Смаленску ў XII ст. нарадаў таленавіты пісьменнік і педагог-асветнік Клім Смаліцкі. Ён і яго паслядоўнік Аўрам Смаленскі былі аднымі з самых адукаваных людзей свайго часу. Далейшае развіццё беларускай культуры звязана са стварэннем і ўмацаваннем Вялікай Княства Літоўскага. **Гэта быў час сапраўднага росквіту культурнага жыцця беларускага народа.**

У XIII—XIV ст. адбывалася фарміраванне нацыянальнай мовы і пісьменства беларусаў. Мноства дакументаў перыяду сярэднявечча — гістарычныя хронікі, літаратурныя творы, рэлігійныя трактаты і інш. як-рэча сведчаць пра высокі культурны ўзровень нашатага народа ў той час.

Галоўная ж асаблівасць нашай культуры часоў ВКЛ — яе **выразны нацыянальны характар развіцця**. Яна будавалася на беларускай мове, што была афіцыйнай мовай дзяржавы. Другая асаблівасць — беларуская культура развівалася ў цесным узамеадзе з працэсам культурнага развіцця народаў Еўропы. Удалася геаграфічнае становішча краіны ў цэнтры Еўропы, дэмакратычны ўклад жыцця спрыяў засваенню лепшых збыткаў еўрапейскай цывілізацыі. Важную ролю адгравывала і тое, што на нашых землях побач з праваслаўем распаўсюджвалася каталіцкая вера, што было цесна звязана з культурай Заходняй Еўропы. У Вялікім Княстве Літоўскім правалава ішмат заходнеўрапейскай майстравы, грамадзяне ВКЛ свабодна выязджалі ў заходнія еўрапейскія краіны, набывалі там адукацыю і навучаліся розным майстравствам.

На Вялікім Княстве Літоўскім распаўсюдзіўся інтэлектуальны ўздым эпохі Адраджэння (Рэнесанс). Гэты працэс ахапіў усю сферу культуры жыцця краіны. Рэнесан-

савія культура Беларусі стала адной з найбольш яркіх старонак у нашай гісторыі.

Развіццё адукацыі, кнігадрукавання, архітэктуры, мастацтваў узводзіла Беларусь у гэты час на адно з першых месцаў сярод усходнеславянскіх народаў, ставя яе даўша наперад Маскоўскай дзяржаве, якая, паводле слоў з артыкула Максіма Багдановіча, была ў той час "славянскай глухавані".

Найбольш яркай праявай рэнесансавай культуры ў Беларусі з'яўляўся дзейнасць нашых вялікіх асветнікаў, гуманістаў, першадрукара Францішка Скарыны з Палацка. Ён першым у Усходняй Еўропе ў 1520 г. стварыў друкарню ў Віліні. Скарына пераклаў на беларускую мову і надрукаваў у 1517—1519 гг. у Празе Чэскай 23 кнігі Бібліі "Богу ко чці і людзем паспалітым к добруму навучэнню".

Пазней па шляху Скарыны пайшлі друкарскі-асветнікі Сымон Будны, Васіль Ціцінскі, Іафін Зянін, браты Мамонічы, Іаан Усевалоў (Федар) і Пятро Мсціслаў. Першая на сучаснай тэрыторыі Беларусі друкарня дзейнічала ў 1550—1570 гг. у Барэсці. У XVI — першай палове XVII ст. на нашых землях існавалі друкарні ў Віліні, Палацку, Менску, Магілёве, Нясвіжы, Лоску, Любчы, Заслаўі, Пінску, Зблудаве, Супраслі, Еўі, Ціпінне, Куцейне, Ашмянзе, Устаінавічах, Буйнічах і інш. Падлікі сведчаць, што да канца XVI ст. на Беларусі і за яе межамі для беларусаў (праваслаўных, каталікоў і пратэстантаў) было выдзелена каля 400 назваў кніг, наклад іх склаў звыш 300 тыс. асобнікаў.

У XVI — пачатку XVII ст. пачала фарміравацца шырокая сетка асветных адукацыйных устаноў. Устаінавічы, Вялікая Княства Літоўскага, Рускага і Жамойцкага, Хроніка Быхаўца ды інш. у другой палове XVI ст. стваралі творы па беларускай гісторыі, Машей Стрыкоўскай і Аляксандар Гваніні. У гэты час пакладзены мерыцы пра эпоху беларускай культуры Фабіар Еўлаўшчыкі і Ян Падароўскі.

Паўнакроўнае культурнае развіццё нашай краіны ў далейшым перапісвалі цяжкія выправанні, што былі звязаны з палітычным становішчам ВКЛ. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

На жаль, большасць помнікаў архітэктуры Беларусі загінула ў пажадох шматлікіх войнаў, а многія культурныя паводовы былі знішчаны ў савецкія часы збязжонова ўлада. Была загублена і велізарная колькасць іншых культурных збыткаў — бібліятэкі, карціны, галерэі, калекцыі, архівы. Многія з іх атпылілі ў Расіі, Польшчы, Літве, Швецыі і другіх краінах. Сярод іх, найперш, Крывж св. Еўфрасінні Палацкай, бібліятэка Палацкай Сафіі, бібліятэкі і музейныя зборы Радзівілаў, Сапегав, Храптовічаў, Ельскіх, выданы Францішка Скарыны, нясвіжская калекцыя слупіц павасоў і калекцыя гарматаў, зборы Віленскага Беларускага музея іаана Лукічавіча, Віленскага музея старажытнасцяў, створанага Яўстахам Тышкевічам, і інш. З усіх культурных каштоўнасцяў, што мела некалі Беларусь, засталася не больш аднаго праэнта. Беларусь — адзіная з нешматлікіх краін у свеце, дзе неадналікі культурныя скарбы на ішчэ не менш, чым па-за яе межамі.

У сярэднявеччы наша краіна стала суседкам культур — славянскай і лацінаўрапейскай. Яркая біблійская на пачатку XVII ст. засваілі ў літаратуры пачаць-лацінскі. Мікола Гусоўскі і Ян Вісліцкі. Першыя вядомыя сваёй "Песняй" пра Зблудавіч і другі — паваж "Пруская вайна" — дзе ўстаіла перамога пад Грунвальдам.

Створана багатая летапісная спадчына беларускага народа. Цэнтрам летапісання Вялікага Княства Літоўскага ў XIV—XV ст. быў Смаленск. У XVI — на пачатку XVII ст. з'явіліся найбольш вядомыя творы гэтай жаху — Баркулаўскай і Магілёўскай хронікі, Хроніка Вялікага Княства Літоўскага, Рускага і Жамойцкага, Хроніка Быхаўца ды інш. у другой палове XVI ст. стваралі творы па беларускай гісторыі, Машей Стрыкоўскай і Аляксандар Гваніні. У гэты час пакладзены мерыцы пра эпоху беларускай культуры Фабіар Еўлаўшчыкі і Ян Падароўскі.

Паўнакроўнае культурнае развіццё нашай краіны ў далейшым перапісвалі цяжкія выправанні, што былі звязаны з палітычным становішчам ВКЛ. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

Але крывіны беларускай культуры не перамаглі. У першай палове XIX ст. пачалі выяўляцца прыкметы нашай нацыянальна-культурнага адраджэння. Беларуская народна дзялялася перажыў інтэнсіўную паланізацыю ў складзе Рэчы Паспалітай і татальную русіфікацыю ў Расійскай імперыі. Усе гэтыя прычыны да заняпаду беларускай культуры, фактычна звелізаў да фальклорнага ўзроўню.

В США открыт корреспондентский пункт "Народной воли"

У нашего первого собственного корреспондента в Вашингтоне Леонида Анопа — завидный и интересный творческий послужный список. В 1968 году как победитель республиканского мара на лучшее школьное сочинение он без конкурса поступил на факультет журналистики Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Ён будучы студэнтам рабала ішчэ пачынаў карэспандэнтам у газеце. Закончыў БГУ, уехаў у Арктыку, на Чукотку, дзе атрабалаў 7 лет і вернуўся ў Беларусь у должности заместителя председателя Чукотского телевидения. Газета "Советская Белоруссия" видела его своим корреспондентом в Бресте, по тогдашнему председателю Гостелерадио БССР Г.И.Бурякину предложил Леониду Анопу не легкую и хлопотливую должность главного редактора Главной редакции информации, на которой он и отработал последние 13 лет. Сохранил коллектив во время перестроечных бурь и потрясений, прибулал с коллегами "Радиобел" (сегодня самую популярную программу белорусского радио), не испортил отношений с властями. К

политике равнодушен. Мелкие шалости левых и правых воспринимает с юмором. Оценивал визиты А.Г.Лукашенко в США на юбилейную, 50-ю, сессию ООН, В.Клинтон в Москве, хождение в должность президента России Б.Н.Ельцина. Был приглашен в штаб-квартиру НАТО в Брюсселе и рассказывал о деятельности блока. Встречался с президентом Польши Лехом Валенсой. Из рук шейха Арабских Эмиратов получил ценный подарок — золотые часы...

Одним словом — поэт, поэт, поэт, есть что вспомнить, рассказать читателям.

Дочь Татьяна — студентка факультета журналистики БГУ, ведущая популярную программу белорусского телевидения "Земляки". Сын Максим учится в школе, призёр Минска по каратэ.

Так какая же она, Америка, глазами Леонида Анопа? Поживем — увидим.

Мосис СЕРЕДИЧ, главный редактор газеты "Народная воля".

Печаль моя светла...

Много лет назад, в юности, я мучился вопросом: как смог Ленин взойти великую Россию? Как?

Через 30 лет я тоже страдал от непонимания: кто дал право рушить то, что создавалось 70 лет? Кто?

И почему получилось? И у Ленина, и у наших современников?

Позже пришло понимание. Все дело в людях.

"Заводы — рабочим, земля — крестьянам", — обещал Ленин. — "Грэх награбленного", — утешили его соратники. Сработало. Люмпен ликавал!

"Нет демократии — нет реформ!" — повторяли вчерашние парткомменслатунчики. Сделал народ зажиточным!

Сработало. Народ ликавал! Ждал икры, дождика, масла с бесплатным сыром, свежего пива с криветками и помощи Международного валютного фонда.

Все сбылось. Кроме демократии и настоящих реформ. Теперь каждый имеет известную конфигурацию из трех палышек. Тяжелую и увесистую. Ее можно даже пощупать.

Почему так получилось? Вот вопрос, без ответа на который мы обречены топтаться на месте вечно. Почему в других странах

экономика развивается и все исправно платят налоги, а у нас с этим — проблемы, начиная с 1917 года? Мы ведь не глупее — это правда. Вон какие земляки работают на процветание Америки — академики Владимир Платонов, гимнастка Ольга Корбут, артист Леонид Борткевич... В Вашингтоне я встречал умнейших программистов, выпускников Минского РГТ, в частях медицинских центрах — замечательных врачей. Интеллект белорусов — когда-то по достоинству оцененный в мире — время, к счастью, не разрушил. Это, пожалуй, единственное, что удалось сохранить нации в полном объеме, без потерь.

Потери начались теперь. И очень заметные. Месіч поїхал в США, а уже лично знаком с тремя высококвалифицированными инженерами, работавшими до перестройки в Минском научно-исследовательском институте приборостроения. Они прекрасно устроены в южно-корейской компании, получают 12 долларов в час — месячная пенсия свободнорабочего гражданина независимой Беларуси.

К сожалению, уезжают. К сожалению, лучше. Неучи тут, в Америке, не нужны.

К счастью, почти все хорошо обустраиваются. Много работают. Хорошо зарабатывают. Красиво отдыхают. Учат детей. У меня такое чувство, что нынешней волне переселенцев ностальгия по Родине не известна. "Любить Россию лучше на расстоянии", — сказал мне хирург-онколог из Москвы Олег Гурвич. А я вспомнил свою давнюю командировку в США и разговор с молодым дипломатом, работником нашего посольства в Америке. "Нас Родиной не испугаешь", — пошутил он за ужином. К слову, порцию второго с кусочком граммов под 400 мяса, множеством салатов, соусов, приправ нормального человека съест в силе.

Таким количеством начинания общепита радио и любимица "Радиобел" Аня кормит как минимум семь человек. А средний американец спаряется? И ничего. Живет до 90 лет. Тут же с грустью вспоминаю, как однажды, гуляя по вечернему Минску, заметил: на улицах мало стариков и молодых старух. Нет, они не по домам сидят. Реальные люди доживают до солидного возраста. По о чем говорить — уже уроды шесть моих однокурсников по университету. Печаль моя светла...

В целом же что касается за-

боты о человеке в Америке, то это настоящий коммунизм, нами не построенный. Страховка позволяет любому гражданину болеть бесплатно вплоть до операции в сто тысяч долларов. Пенсионное законодательство гарантирует старикам жизнь без страха за день завтрашний. Совершенно иная, чем у нас, система оплаты труда, покупки недвижимости, ухода за тем, кому нужна помощь. "Бомжи" получают от государства солидные пособия в твердой валюте.

Мощная, управляемая армия. Нация, уважающая свою страну и президента, почтующая историю, любящая день сегодняшний. Государственный флаг в окне квартир — обычное явление в Лос-Анджелесе. Я еще не встретил пьяного американца. Ужин с колбой — норма. Лифты не ломают, не вырывают прокладок в дверях, ползды домов — без единого "ростиса" зажигалкой, все учинные телефоны с трубками...

